

Het molentje

Omdat het feest was in het dorp kreeg ik een klein cadeautje. Het was een glimmend paars molentje, dat keihard kon draaien in de wind. Maar er was helemaal geen wind.

Tekst Niels Rood Illustratie Flos Vingerhoets

"Als je hard rent, en je houdt hem omhoog, doet hij het ook", zei Fleur Kleur. Ik probeerde het meteen uit en het werkte! Dus ik rende en rende, totdat ik zo moe werd dat het echt niet meer ging.

Rommelkamer

"Wil jij er even mee rennen, Stanley?" "Nou, dat staat misschien een beetje raar", zei Stanley Stekker. "Maar

ik weet wel wat anders." Hij ging naar binnen. In zijn huis was een kamer waar hij alles bewaarde wat je ooit nog kon gebruiken. En volgens Stanley waren er heel veel dingen die je ooit nog eens nodig kon hebben. Het was dus nogal vol en rommelig in die kamer.

Hond

Na een paar minuten had Stanley wat hij zocht. Vier wielen, een plankje en zijn gereedschapskist. "Wat ga je maken?", vroeg ik.

"Een karretje voor Hond. Daar ben ik zo mee klaar. Ga jij hem maar vast zoeken."

Dat was niet zo moeilijk, want Hond lag te slapen voor het huis van Bas Bos en Rebbel, de plek waar hij het liefste lag.

Karretje

Eerst wilde Hond niet mee, maar ik ging gewoon met hem spelen en al snel was hij wakker genoeg. Toen we bij Stanley kwamen, was het karretje al bijna klaar. Voorzichtig maakte Stanley het karretje vast aan de halsband van Hond en ik mocht het molentje erop zetten. Hond begreep niet wat de bedoeling was en bleef staan waar hij stond. "O", zei Stanley. "Daar had ik niet bij nagedacht."

Draai molentje, draai!

"Wacht maar!", riep ik. Ik rende weg en kwam terug met een stok. Die liet ik aan Hond zien en daarna gooide ik de stok weg. Hond ging erachteraan. Het molentje draaide heel hard en Stanley en ik klapten in onze handen. De rest van de middag bleef ik spelen met Hond en het molentje, totdat Hond geen zin meer had en we gingen eten.